Quelle: http://manuscripta.at/?ID=387
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

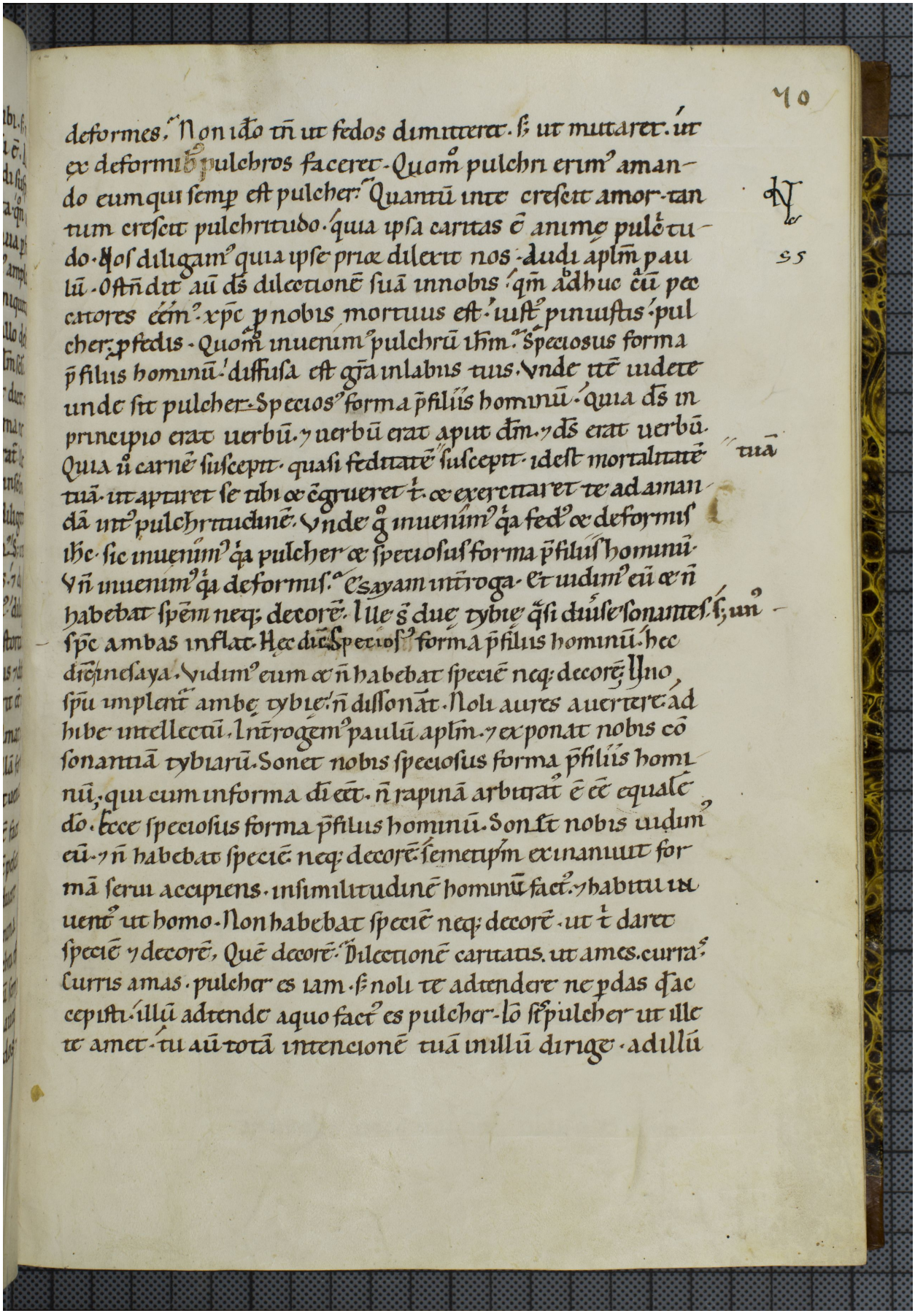

deformes. Non ideo tñ ut fedos dimitteret. sz ut mutaret. ut
ex deformib⁹ pulchros faceret. Quom pulchri erim⁹ aman-
do eum qui semp est pulcher. Quantū inde creseit amor. tan
tum creseit pulchritudo. quia ipsa caritas ē animę pulc̄tu-
do. Nos diligam⁹ quia ipse prior dilexit nos. dudi aplm̄ pau
lū. Ostñdit aū ds dilectionē suā in nobis. qm̄ adhuc cū pc̄
catores eēm⁹. xp̄c p nobis mortuus est. iust⁹ p iniustis. pul
cher p fedis. Quom inuenim⁹ pulchrū ihm̄. Speciosus forma
p̄ filiis hominū. diffusa est gr̄a in labiis tuis. Vnde tē udete
unde sit pulcher. Speciosꝰ forma p̄ filiis hominū. Quia ds in
principio erat uerbū. y uerbū erat apud dm̄. y ds erat uerbū.
Quia ū carnē suscepit. quasi fedtatē suscepit. idest mortalitatē tuā
tuā. ut aptaret se tibi ꝙ cgrueret. t. ꝙ exercitaret te ad aman
dā ut⁹ pulchritudinē. Vnde q̄ inuenim⁹ q̄a fed⁹ ꝙ deformis
ihc. sic inuenim⁹ q̄a pulcher ꝙ speciosus forma p̄ filius hominū.
Vñ inuenim⁹ q̄a deformis. Esayam introga. Et uidim⁹ eū ꝙ ñ
habebat spēm neq; decorē. l ille ꝑ duę tybię q̄si duisesonantes. sz un⁹
spc ambas inflat. Hęc dic̄ Speciosꝰ forma p̄ filius hominū. hec
dic̄ ysaya. Vidim⁹ eum ꝙ ñ habebat speciē neq; decorē. Ille
spū implent ambę tybię. ñ dissonāt. Noli aures auertere. ad
hibe intellectū. Introgem⁹ paulū aplm̄. y exponat nobis cō
sonantiā tybiarū. Sonet nobis speciosus forma p̄ filiis homi
nū, qui cum in forma dei eet. ñ rapinā arbitrat ē ee equalē
do. Ecce speciosus forma p̄ filius hominū. Sonet nobis uidim⁹
eū. y ñ habebat speciē neq; decorē. semetipm exinanuit for
mā serui accipiens. in similitudinē hominū fact⁹. y habitu in
uent⁹ ut homo. Non habebat speciē neq; decorē. ut t. daret
speciē y decorē. Quē decorē. Dilectionē caritatis. ut ames. curra⁹
curris amas. pulchr es iam. sz noli te adtendere ne pdas ꝙ ac
cepisti. illū adtende a quo fact⁹ es pulchr. lō sz pulcher ut ille
te amet. tu aū totā intentionē tuā in illū dirige. ad illū